

Nolite sperare
et captivas nolite conparare
ne si affuerint nolite cor apponere
Sicut locutus est deus heri
quia pulchritudo dei est et tibi conparatio
misericordia: quia in reddis
ut uideat opera sua. **ps. dauid.**
Dicit deus unicus: ad te de
vigile. **S**icut in te animi
mea: quam cum propter tibi
mea. **I**n terra deserta in
agrola sic in sancto appa
re: ut uiderem uirtutem tuam
glam tuam. **Q**uoniam nichil
misericordia tua super uitas: h
uerit laudabunt te. **S**ic benedi
te in uita mea: et in nomine
maius manus tuas. **S**icut h
et pinguedine repleatur an
im. **R**: et labris exultationis lau
dit os meum. **S**ic memor sum tu
stratum meum in uirtutibus
talor in te: quia finis adu
mentis. **E**t in uelamento al

132,5 (4947)

II / 132

W
O
T
H
C
H
T
E
N
N
O
V
M
B
R

ACADEMIA
GYMNASII
GÖRLITZENSIS
PALASTRA
GRATORIO PŒTICO
NICA

EXERCITIA

GRATORIA PŒTICA SCIENTIA

[Faint, illegible handwritten text]

EXERCITIA
AUDITORIUMS RECTOR
FRIDRIS

PAULUS
M. C. H. STUBA

Y

ORATIO EUCCHARISTICA CIVILIS,

quæ

Serenissimum ac Potentissimum Principem Stuartie,

WILHELMUM HENRICUM;

Unus

ex Ordinibus Protestantium Anglia

nomine publico

post exoptatissimum CONCORDIENSEM adventum

salutare,

eidemq; debitas pro recuperata Anglorum libertate

gratias agere fingitur,

ad faciem

ORATIONIS C ICERONIANÆ,

Pro M. MARCELLO quondam habita,

Marte proprio conscripta,

a

CHRISTIANO DAVIDE FUNCKIO,

Gorl. luf.

Ductum silentii,
 seu partim dolore
 huiusmodi hodie dies
 consuetudinem, tam in
 carum perturbatione
 sentiam, Nos, hanc
 possung. Et qui in
 Anolicarum sta
 tibus, ingressus es ocu
 lici hic ipse dies, qui
 ingressus quos, desic
 noprosum in his t
 robis, et sane magno
 Te hilarem. C
 Nunc votis ac
 horum curis, quas t
 ut victor adve
 pondisse celum, velu
 guli, quereq, meredi
 dillimē salutem.
 Te salutem!
 non Anolicarum
 omnium autoritatem
 Te salutem, ac ve
 in eadem se fort
 nec fas esse crede
 Felicio ac funde
 u ergo, serenissime
 g, pristini patris co
 tane de Patria spe
 intelligig enim omne
 vincatorum, tunc ac
 molestis antelab
 detem! C fortissimu
 quis vel singulari
 illa lauris genere
 ganii flumen, nulla
 non dicam exo
 nos tamen id affirm
 nis ea, quam hodie

Scire et nemo tam iniquus remum erit censor, qui et de Te, serenissime
ceps, et de nostra dubitet optima voluntate: cum Tu quidem, inaccessibilis
minis cultores conservandos a primo statim accessu consuevis, ceteris s.
ac Patrie hostibus iratus futurus. Videretur id fortasse mirum: nisi
compararet experientia testimonio: incertum non raro extant et accipit
turam belli esse: propinquis ubi belli ~~vultus~~ aliquis magis, quam pacis
et videtur, mox et ipse ad arma capienda properat non dimicantibus
condi Rei hujus et nos sumus testes. Nostri namq[ue] sensu, ut in pace semper
sic tunc in bello congruebant: quoties ipsi et quanto cum dolore per
bona rema nostrarum Naturam consideramus. Atque eo gratior nobis Tuus
accidit adventus: quo exoptatior ille ab omnibus habebatur. At non belli
causa inter se sunt, sed victoria comparanda. Et quidni? Ecce enim nos
nam Tuam, celsissime Princeps, felicissimo exitu videmus terminatam. Sed
diu vaginam nudationem in famosissima nostra metropoli non videmus. Quae
obstinate perierunt copia, eas Martis vis perculit, non victoria ira: ut ne
nostri dubitare ausit: quin multas si fieri posset, Princeps noster ad
excitabund foret: eo quod a Conciuib[us] nostris, quos potest, conservet. Gaudet
inde felicissime Princeps, gaude Tuus hoc excellenti bono: frui cum fortuna
et gloria, tunc in natura et victoria Tuis: e quibus maxime nobis nascitur
fructus, nescitur iudicium. Coetera v. cum aliarum, tunc tua facta recordamur
et ut perspicere virtuti, ita plerumq[ue] felicitati Tuae gratulare, de nobis, quae
Patria tacita simul salvas esse vis, toties cogitamus: quoties et nos de magnis
Tuis beneficiis, quoties de mirabili clementia Tua, quoties de singulari
pietate cogitamus, quae non modo summa, sed prope divina nobis videbitur.
Tantum est splendor in laude Tua, tanta in animi Tui magnitudo, tanta
in consilii dexteritate dignitas: ut et haec et ipsa et illa a virtute enata, non
omnia a fortuna data esse censeantur. Noli itaq[ue] in Reo nostro consue
eis legibus ac iuribus defatigari: quin potius macte esto Tuus benevolens
arimo. Nos enim toti erimus Tui: tuus in omni erimus toti. Nec
Tua erit: quin summa potius laus ac gloria putabitur: quod plerumq[ue]
timendum esse sentiamus.

CONFUTATIO. Ohe v. quod a laudibus Tuis, celsissime Domine, abrepti deverimus? De
in patentissimum proluxa laudis compun: e quod ita facilis nobis regressus
hauri daretur: nisi incomparabilis Tua modestia et ingens, quod nobis
faret suspicio: quae quidem non tam Tibi ipsi, quam nobis maxime
a Te conservati sumus, prohibenda. Et hanc sane esse falsam esse novimus
bis tamen eandem extenuare haud dubitabimus. Tua n. cautio, cautio nostrae
ut si in aliqua re peccandum sit nobis hodie: malim[us] videri nimis timidi
quam parum providi. Sed quis insuper tam impig[er] hodie feret: qui Tibi
diaretur? An ex Hollandorum numero, qui Tecum sunt? Non est credi
tantum in illo populo furor: ut, quod duce, omnia bona sint adepti, huius
tam non anteponant sua. An ex juratissimis Nominis nostri hostibus,
mano-Catholicis? Non putamus. Omnes n. qui fuerunt hostes nostri, a
pernaciam suam omnem libertatem ac vitam amiserunt, aut tua misericordia
dia retinuerunt: ut vel nulli superesset amplius de iis: aut qui superessent
cati hodie existant. At v. cum in animis hominum tanta sint latebra
recessus, esto hoc: quod alatur in Te suspicio aliqua: simul tamen
gentia nostra ac fidelitas in excubando pro Te tanto magis augentur.

quod Te aliqui
erunt.

CONFUTATIO.

quis est omni
tunc nihil unq
telligat, Tua salute
miam? Egrum
humeros et ma
extimefcimq[ue]
raro in unq ho
US enim nostrum
valetudinis
valebit in Pro
citabundur sat
Regni com
nem, quae fere in
vigoris suo red
ingenitur.
sedandis turb
burg: ne quassati
nitatis et stabil
revirescat. Qu
nissima, ille fu
fatis omnibus, et
ularis tua prudent
an et dudum ma
perrogata multon
ortalium geng me
actq[ue] laborand
abl. restituas nost
hula potius, summa
Bangvillitate Tu
fatisq[ue] du Te vixi
extremum? Do si ve
nulla futura sit.
nobis ad vivendum
Nec enim ven
lla demum v. vita e
nitatis alet: quam
servias, hanc Te
am pridem multa
potari ob incredibi
os auocentiss[im] et
rolia nostra ausp
paretur bn. nomi
alum certum sibi
vera locum: quae

quis est omnium nostrum tam ignarus rerum, tam improvidus in Regno
 tam nihil unquam nec de sua, nec de communi cogitans salute; qui non
 intelligat, Tuam salutem contineri suam, et ex unius Tuae vitam vitam perdere
 non? Ego vivam dum dies noctesq; de Te, ut par est, servando cogitamus,
 humanos et incertos valetudinis eventus et natura communis fragili-
 tatem extimescimus, cogitamus: quod cum Respubl. immortalis esse debeat, haec
 raro in unius hominis mortalis vita consistat. Sed absit omnis timor.
 Illud enim nostrum nobis servabit Principem. Et quaequam ad humanos casus
 valetudinis eventus sceleris accedat insidiarumq; consensio, nihil tibi
 valebit in Principe nostro divinitus nobis dato. Omnia proinde Te
 citabuntur salvo: quae vel hostium impetu perculsa abq; prostrata jacu-
 erunt: Regni comitia libera Te salvo instaurabuntur: reponebuntur Papi-
 na, quae fere invaluerat, a Te salvo Religio: Leges fundamentales pri-
 mo vigori suo reddentur; omnia, quae dilapsa jam sunt, novis constitutionibus
 erigentur. Nec et Tute, serenissime Princeps, quicquam nobis in tot
 sedandis turbis, inq; tanto animorum nostrorum ardore recusabis; sedulo in se
 ne quassatione hoc obliqua Regem omnia sua amittat ornamenta,
 stabilitatis et stabilitatis suae ne omnia amittat praesidia, sed redditum quo-
 dam revivescat. Quod si itaq; curarum tuarum, quae immortalis nomine sunt
 missima, ille futurus sit eventus; ut nostrum nobis Regnum, devictis ho-
 stibus omnibus, et reddatur et relinqueretur saluum: divina Tuae virtus, ser-
 vata tua prudentia plus omnino admirationis habebit, quam gloria: quae
 et dudum magna Tibi parata sit gloria. Gloriam puto: quae illustri
 perrogata multorum patrum et magnorum l. in cives, l. in socios, l. in omne
 mortalium genus mentonem est fama. Atq; haec pars Tibi reliqua est: restat
 actus: elaborandum Tibi in hoc est: ut miserrime deturbata hanc Res-
 publica restituas nostram, Tuq; et deinceps eadem bene iterum constituta, vel resti-
 tuta potius, summa tranquillitate et otio perfruaris. Perfruenis utiq; et otio
 tranquillitate Tua: donec naturam ipsam vivendi satietate expleveris;
 diu Te vixisse dixeris. Quid a. est hoc ipsum diu: in quo est aliquid
 brevis? Si fuerint, omnis voluptas praeterita pro nihilo est: quoniam postea
 nulla futura sit. Atq; nunquam iste Tuis animum angustius huius, quae natura
 ad vivendum dedit, continebitur, sed semper immortalitatis amore flagra-
 bit. Nec enim vera vita dicenda est: quae corpore et spiritu continetur.
 Illa demum v. vita est: quae omnium seculorum vigeat memoria: quam po-
 tuitas alet; quam ipsa semper intuebatur aeternitas. Huic, huic, Domine,
 servias, huic Te ostentes, oportet. Certè enim posteritas, quae nunc tu,
 am primum multa habet: nunc quae laudet, expectat. Obscurescent inter
 ob incredibilem hanc Tuam, eandemq; subitaneam victoriam tuam.
 obscurescent non tuum
 audientiss et legentiss Tuos obscurescent. Et licet urbs haec, haec tota
 gloria nostra auspiciis Tuis non erecta, consiliis Tuis stabilita non foret:
 pareret tibi. nomen Tuum longè lateq; sedem quidem stabilis ad domi-
 num certum sibi quassitutum. Quereret omnino et inveniret inter
 vera locum: quaequam et inter eos, qui nascentur, agere ac inter nos est,

ob victoriam hanc incrementa
 omnes, quotquot
 percussit, sed admi-
 ratione adhaerit.

magna futura sit contentio; alius quidem laudibus ad coelum usque res
Tuas elaturis, alius fortasse magis aliquid requisituris. ^{Def. 23} ^{Stylus} ^{gratias}
dicibus in fidem committes: qui multis de Te post seculis iudicabunt.
cabitur a. hi longe incorruptis quam nos. Nam et sine amore et sine
ditate, et nullo sine odio et sine invidia iudicabunt. Itam si a. tunc
Te non pertinere videretur, quicquid de Te bene sunt iudicaturi a quibus
rerum censores: Videtur tibi nobis hodie idem recte ad Te referri
pe qui nominis, Te talen esse: ut tuas laudes obscuratura nulla unquam
oblivio. Quapropter ad unum omnes Te, Domine, et hortamur et
crang: ut vita, ut saluti Tuae bene semper consulas; ut inservias nostris
nostris et totis Patria commotis. Nos profecto omnes, nos singuli
n. non loquimur non modo exultamus pro Te et custodias, sed m. luteum
honorem et corporum oppositus pollicemur.

PERORATIO.

Sed ut, unde est orsa, in eodem terminetur Oratio nostra, maximas
Celsissime Domine, gratias agimus, majores m. habemus. Omnes siquidem
sentiant, quod ex eorum precibus et lacrymis sentire potuisti, Quoniam
adstantibus omnibus necesse erat dicere, a me certe dici voluerunt: quibus
dicturi essent ipsi. Latari n. mecum omnes, latari singulas non de
sed de communi Patria salute, sentio. Neq. v. de recuperata Anglia
te tantum latamur: sed etiam solliciti conjunctis viribus benignissimum
Nunc adoramus: ut Te, Patria nostra Patrem, Patrem ac Protectorem
celsissime, diuissime fortunam, diuissime hilarem videre ac venerari nobis
tingat. Servet Te, Domine, DEUS: DEUS per bonitatem opting, per
Patrem maxime Te servet longissime, addatq. ipse Augusta Domui
perennitatem: addat huic incrementa, quae nulla unquam fortuna
temporum vis debilitet. Tu v. Domine, non ante vitam decedas, quae
consumtis omnis felicitatis muneribus nihil amplius, quod reddi possit
Tuis meritis, habeatur praeter **TRINITATIS CAPITOLIUM.**
Hoc, hoc ut longe illustrius, quam barbararum gentium quondam
factores, Romani, superbissimum inveci leguntur Roman, vel ipsis
lis comitibus, vita hujus satur invidiaris, unanimes tandem precum
acclamantes et ipsi Tibi, hodie presenti, Romulivum illud solem

FELICITER!

DIXI.

STYLUS EST OPT

Quod sine pectore
Nisi ac
est Oratio. Que
divegnum, pec
Oratio concinnitate
Styli Exercitationum
nem vinum nomio.

Cui fasces du
Caudibus et
v. ille de Stylo
artium Scriptore
musa laudandi, intan
omni re in contra

memoria tabul
radendum! Capid n. p
potuisset? Disert
tionis membra, insign
laudentibus, qui, ad
verum in omni g

modi sunt, laudation
probabilia eliciuntur,
licendi Studioso, tot
ar est, obtemperemq,
genibus semper pericl
hunc opificam, hu
suet: qui non per
at, sed toties depl
rom m. auscultando
lly de hac ipsa mat
e, dum adagio ago, n
de Stylo dictione co

...at cor illius **U**allia
...us sup oleum : et ipi
...ata sup dñm quam non
... emittet : et non dabit
...actuationem iusto **T**u
...ces eos : in putrem mitteris
... sanguini et doli nō amitt
...nt dies suos : ego aut spero i
... dñm.

...erit dominus captivitatem plebis sue
...scere mei dñs
... quoniam scil
... me homo : **Q**uia
... impugnans tribulavit me
... sauciat me in
... multas bellas ad
... me **A**b altitudine
... ego vero in te spero **T**u dñs
... sermones meos in dño spero
... tunc quid faciat michi
... ota die verba mea
... rsum me : omnis cogitatio
... um **I**nhabitabit

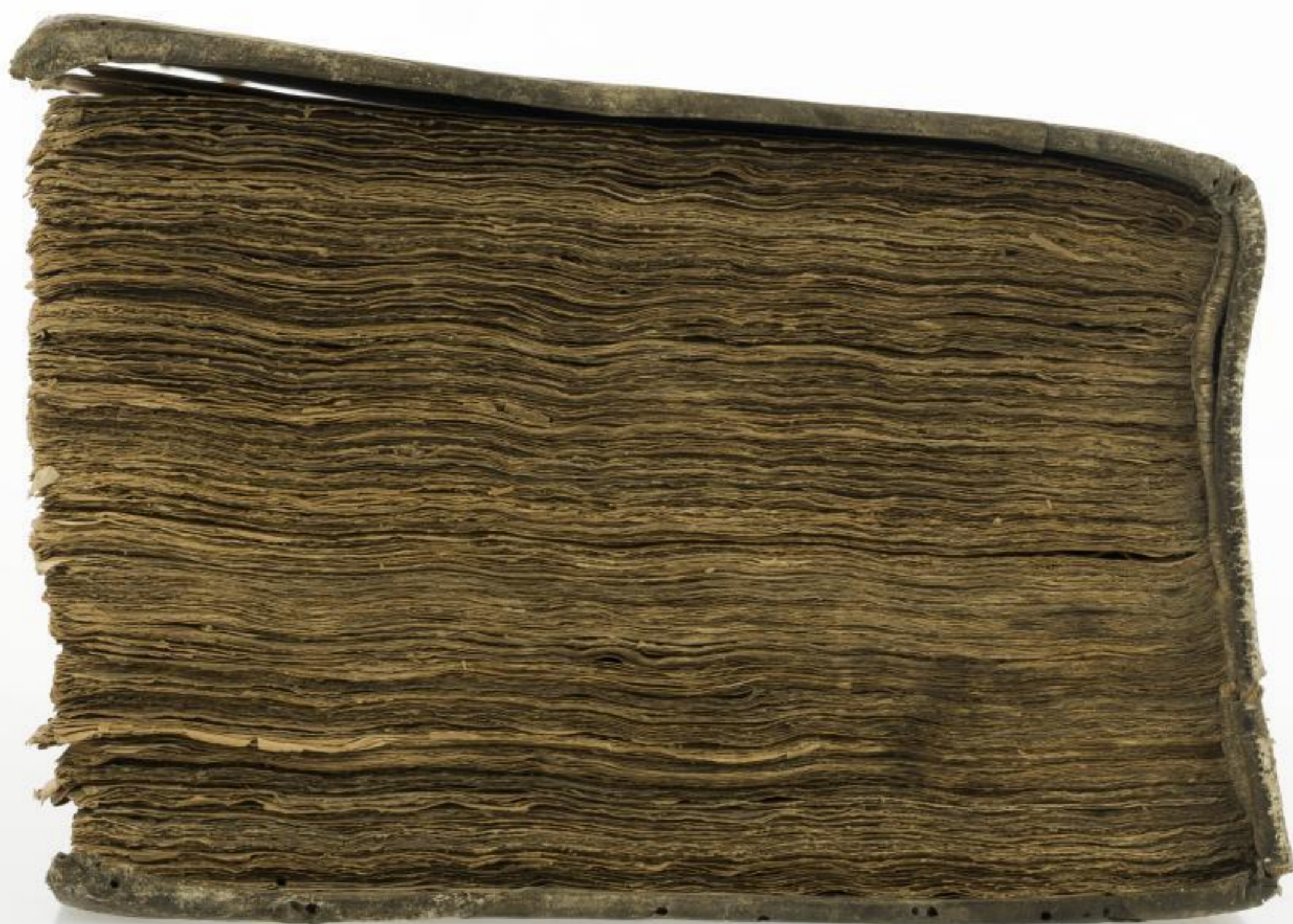
Nolite sperare
in carnis uoluntate
ne si affuerit nolite cor
Sicut inquit est deus
quia puritas dei est et tibi
misericordia : quia in uerbis
et uita opera sua . **ps david**
Dominus inquit : ad te de
vigile . **S**icut in te anima
mea : inquam inquit propter tibi
in terra deserta in
agrola sic in sancto appa
re : ut uiderem uirtutem tuam
glam . **Q**uoniam inquit
misericordia tua sup uitas :
mea laudabunt te . **S**ic benedi
ct in uita mea : et in nomine
meo manus meas . **S**icut in
et pinguedine repleatur an
ima : et labris exultationis lau
dat os meum . **S**ic memor fui
lustrum meum in matutina
talor in te : quia inisti ad me
meus . **E**t in uelamento ala

GRAND
PALAESTRA
ORRATORIAE ET POETICAE

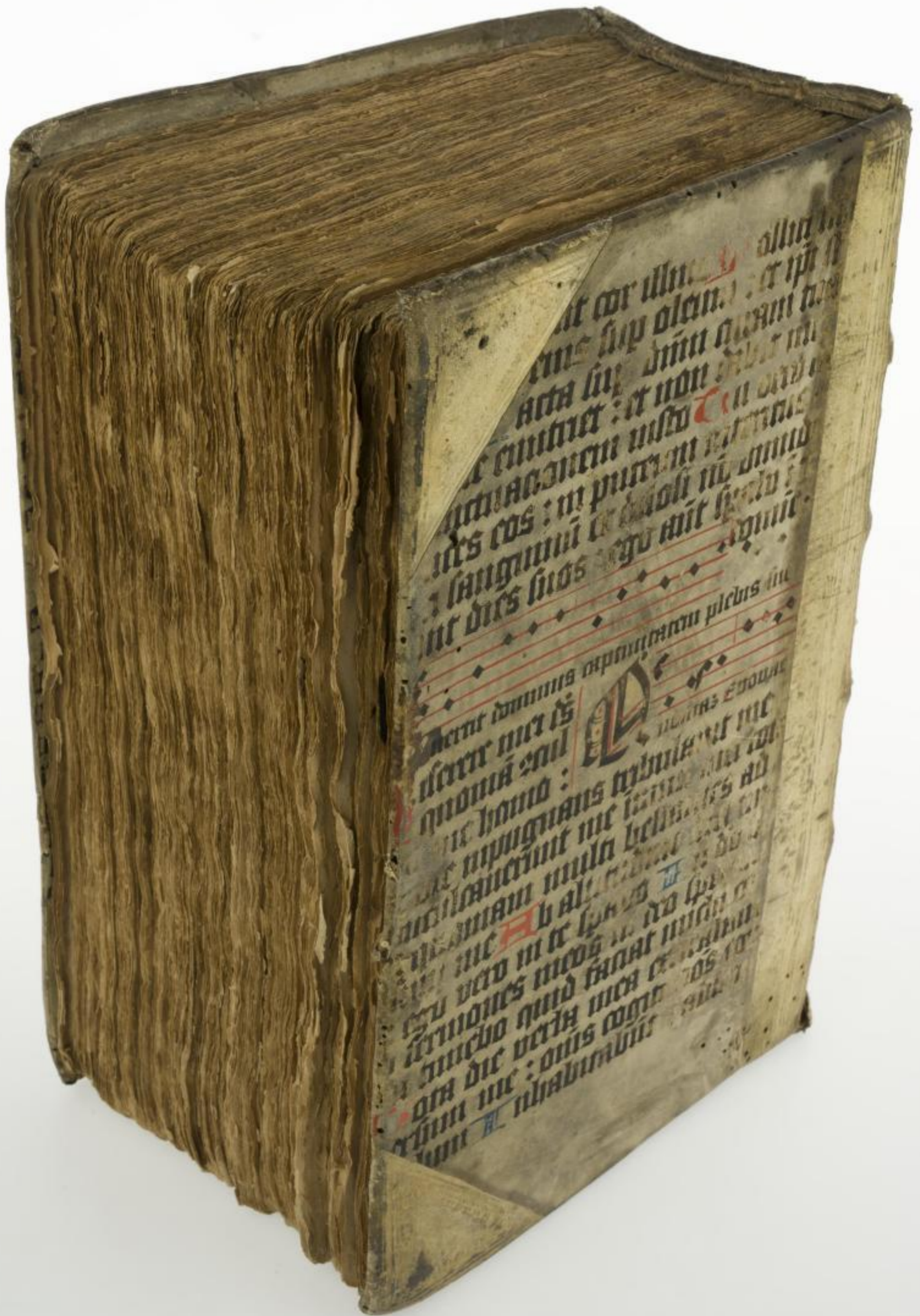
TOMUS
IV.

132.

...at cor illu...
...sup olein...
Acta su...
...et non...
...in p...
...sanguin...
...dies suos...
...dominis...
...plebis in...
...me homo...
...impugnans...
...multa bella...
...Ab al...
...in te...
...quid faciat...
...omnis cogit...
...inhabitabit...

AUGUSTI
GYMNASII
GORLICENSIS
PALAESTRA
ORATORIO-POETICO-SCENICA,

EXERCITIA
ORATORIA, POETICA, SCENICA,

publice
aut in Perorantium Cathedra, aut in
Theatro Scenico,

A
Florentissima Juventute Scholastica
Gymnasii Gorlicensis,

intra
Doctrinae instauratione ac publicatione

DECENNIIUM ULTIMUM,
AUDITORIBUS ac SPECTATORIBUS

ERUDITIS,

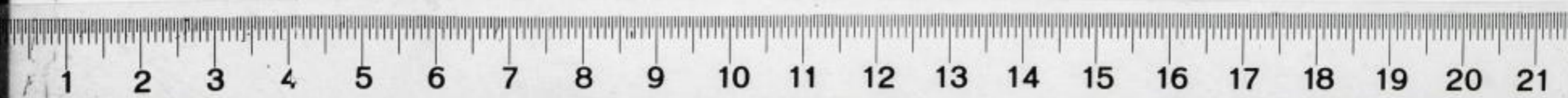
PRAESTITIT
M. CHRISTIANO FUNCCIO

RECTORI GORLICI.

*pleraque anno s. somnos, h. e. e. prompta
memoria, exhibit.*

TOMUS IV

XI. Perpetuum Rei verae
Monumentum, Posteritati,
si quae futura, sera, iussu
Auctoritate Amplissimi
mi Ordinis, positum

09

ut *Siolas* insperante:
ut *Vir* deo tenet *Decorum!*
et *Carium*, *Vos* *Lusatii*, *Marmor* *ferte!*

ferte Marmor:
tanti *Genis* *Amulo* *quod* *imponatur.*
Ar *dentem* *ferte* *Stylam:*

Atq; *corpore* *Titulum* *hunc* *inscribite:*
M. M. M. F. O. M. DECUS PAUDE
CRATIT. VIRTUS.
Q. U. S. T. S. I. B. H. O. C. T. E. N. U. S. M. A. R.
M. O. R. E. C. I. L. L. I. C. E. T. F. A.

Vivet!

Callig. & Infirmitas
Beholden! L. v.!

Callig. & Infirmitas
Beholden! L. v.!

75

115

Demis in allen Dingen so wie es in allem Leben überwinden und
 Hoff imo die man nicht was man überwinden in der Himm
 lichen Welt. Hier liegt ein Heiden: die mit dieser Welt um
 wie fromm, demützig, Keusch in ihrem ganzen
 Die stets erweisen hat: gebt, reiser, du
 In gläub: daß die recht selb-reich
 gewesen seyn.

710

liefen und billigen Verkauf zu belegen
sind erlöblich, dass Josep Gump in d. r. m. d.
H. Handgelehrte nach bey begabener Golegans
mit Abstattung pflichtigen Aferwant und ger
kranden Erbbrüderung zu erwinden und zu
schuldern. In wie im übrigen Solange wir
war in dieser Beuligkeit, s. u. n. d. l. e. r. i. n. g.

Das

Josep Gump

Josef Gump, Postmeister
Scheinitz - Kreis.

854.

